

Men da der samtidig ad anden vej foreslås mulighed for, at realkreditinstitutionerne kan udstede obligationer til over pari, så vil det jo alt andet lige for udstederen i hvert fald betyde en kursgevinst, som ikke påvirker den skattepligtige indkomst efter de gældende regler, mens den større renteudgift på grund af overkursen til låntagerne vil være fradragsberettiget, og det er jo selvfølgelig en god forretning.

Det kan jo selvfølgelig ikke være hensigten at give udstederne, realkreditinstitutionerne, en gratis skattegevinst, og det søger man derfor neutraliseret ved at ophæve fradragsretten netop for den del af renteudgiften, der fremkommer ved at udstede obligationer til over parikurs. På den måde bliver der altså tale om en såkaldt normal situation for udstederen, samtidig med at der bliver en gunstig situation for låntageren.

Da fremsættelsestidspunktet netop har sammenhæng med, at den nuværende ordning udløber ved udgangen af 1995, og da Socialdemokratiet i øvrigt finder ordningen hensigtsmæssig, støtter vi forslaget.

Peter Brixtofte (V):

Selve hovedformålet med lovforslaget – at gøre kontantlån permanente fra 1. januar 1996 – er Venstre naturligvis tilhænger af.

Kontantlånsordning er en smidig og gennemsigtig belåning, som vi fuldt ud kan støtte. Det kan også betyde billigere finansiering for både bolig- og erhvervsbyggeriet.

Når vi kan være usikre i forhold til det forslag, der er fremsat, skyldes det selvfølgelig, at man nu vil gå ind og beskatte kursgevinster, hvis man indfrier lån i utide. Umiddelbart kan argumentationen i lovforslaget lyde besnærende, fordi der i forbindelse med optagelse af kontantlån jo også er tale om, at kurstab kan omdannes til fradragsberettiget renteudgift, og derfor kunne der den vej rundt godt være tale om symmetri.

På den anden side kan der altså også være tale om et egentligt kurstab, som efter lovforslaget ikke skal være fradragsberettiget. Og derfor er vi lidt tøvende over for lovforslaget og vil gerne under udvalgsbehandlingen have diskuteret, om man i et vist omfang også skal indføre fradragsret for kurstab eller måske i det mindste en modregningsret i fremtidige kursgevinster.

Så på den baggrund vil vi sige: Tja, ja måske, hovedformålet går vi ind for, men vi er altså usikre på den del af forslaget, som vedrører

beskatning af kursgevinster i forbindelse med indfrielse af lån i utide.

Gitte Seeberg (KF):

Dette lovforslag består af 2 dele, nemlig dels fremover at gøre kontantlånene permanente og dels nogle skattemæssige konsekvenser af kursgevinster ved omprioriteringer.

Det Konservative Folkeparti er glad for det initiativ, der fremover gør kontantlånsordningen permanent, for der hersker ingen tvivl om, at kontantlånet har medvirket til en forbedring af ejendomsmarkedet.

Med hensyn til beskatning af kursgevinster er vi ligesom Venstres ordfører mere skeptiske over for dette. Hvis vi ser tilbage på den udvikling, der har været i obligationsrenten både forrige og sidste år, hvor renten gik alvorligt ned, og hvor et stort antal husejere foretog en omprioritering, så kan man sige, at nogle af dem senere omprioriterede én gang til, så vi er lidt skeptiske ved det.

Som bekendt gik renten op i 1994, og faktum er jo, at det kun var et ganske lille antal, der omprioriterede på det tidspunkt og tog den – om man kan sige – kursgevinst hjem. Men det må være sådan, at husejere ligesom andre kan omlægge lån, når renten udvikler sig i samfundet, og jeg anser det ikke for spekulation, selv om nogle personer rent faktisk får kursgevinster ved omprioritering. Omvendt har jeg også forståelse for det lovforslag, som skatteministeren har fremsat, og som er i overensstemmelse med de almindelige principper i kursgevinstloven.

Vi har tidligere haft kursgevinstloven på dagsordenen, og jeg efterlyser også her i dag en symmetri i loven. Hvis kursgevinster er skattepligtige, må kurstab også være fradragsberettigede.

Jeg har noteret mig, at loven kun finder anvendelse på omprioriteringer, når ejeren selv omprioriterer, og når der ikke sker en afhændelse af ejendommen. Men som nævnt tidligere: Man må kunne omprioritere i takt med renteudviklingen.

Det at omprioritere er bestemt ikke gratis, og der skal derfor også meget til, før man foretager en omprioritering. Det synes derfor rimeligt, at en ejer kan opnå fradrag for dette beløb, altså omkostningerne, hvis man beskatter kursgevinsten.

Med hensyn til kontantlån ydet på basis af obligationer til overkurs er vi enige i dette punkt for at undgå arbitragemuligheder.